

Poesie

Druivendrecht, 9 Juli 1938.

Beste Henny,

Zeg Henny, weet jij nog de dag,
Waarop je pas de banken zag?

De eerste kwam en na die schrede

Verget je maar heel leuk de tweede!

De derde volgde en toen vier.

De vijfde bleef je ook nog hier.

Maar nu te neuzen in die boeken

Ging je de andre klas eens zoeken.

Daar moest je al gauw laten blijken,

Of je graag verder wou gaan kijken!

Het werd een tijd van zwegen, wren

En steeds maar weer estonieuws bij leten.

Sot je na examen in Amsterdam

Op het Heevoemd Lyceum kwam.

Voor jou klonk hier de laatste les

Dus Hen de wens is: veel succes!

Maar kom je soms voor hete vuren

En is er niemand om je heen,

Denk dan - ook in de bangste uren -

Aan Jezus. Die laat nooit alleen!

Henny

Druivendrukt $\frac{1}{3}$ ³⁶

Bede Arny

Wes steeds een konnestraalje
voor elk die gij ontmoet
Dan geef gij licht en warmte
En hebt het helve gold

Ter hereniging aan
Ali Smit

deur

geest

mij

met

Vesperkarspel, April 1891

Liere Henny

Dat de schoonste bloemen.

Mogen bloeien voor uw voet.

Dat ge waar van ook spaarde.

Heeds geluk en vrede ontmoet.

Ter herinnering
van
je vriendinnetje
Branco. Blaauw.

rode
blauwe,

Lieve
Hennie

blijf
gebond

mond
open,

Lieve Hennie

Wel voei een rouffies in dit blad
En bovendien nog vast geplakt
Waarom dat foute draagtge wis
Is dat iets nieuws dat Knode is?
Keen Hennie lief t is geen moligheid
Het is alleen maar aardigheid
Opdat gy onder al u vrienden
Mijn Bladrij gauw terug zoudt vinden.

Ter gedachtenis aan je
schoolvriendin
Betsy Landman.

29
Maart
1938

Mevrouw Henny Mul is bijzonder gehecht aan haar poesiealbum:

Meester Grimme schreef voor Henny een persoonlijk gedicht.

Ali Smit, liet haar goede wensen achter.

Buurtgenootje Branco Blaauw en haar broertje Loetje werden in de Tweede Wereldoorlog weggevoerd door de Duitsers en deze Joodse kinderen keerden nooit meer terug naar Weesperkarspel.

23 maart 1938 hoopt Betsy Landman vurig dat haar bladzijde teruggevonden wordt.

Veel meisjes van 4 tot 12 jaar vragen aan familieleden, vrienden of aan wie ze er dan ook voor in aanmerking vinden komen of ze een stukje in hun poesiealbum willen schrijven. Meestal schrijven deze mensen een versje over uit een ander album of een bekend gedicht. Het gedicht wordt ondertekend met "ter herinnering aan je beste vriendin" of iets vergelijkbaars.

Het gedicht komt meestal op de rechterbladzijde en op de linkerpagina een "poesieplaatje". Ten slotte worden er allerlei versieringen aangebracht en letters verfraaid waarna het album wordt teruggegeven aan de eigenaar of eigenares.

Het begrip *poesiealbum* (kortweg poesie) is ontstaan doordat de eerste exemplaren geïmporteerd werden uit Duitsland. Deze boekjes droegen het opschrift *Poesie* (Duits voor *poëzie*), dat met de Nederlandse *oe*-klank (als in *poes*) werd uitgesproken.